

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6.03.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 2.02.2017r., odmówił A. S. prawa do rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury w związku z pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na podstawie art.21 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.965). W uzasadnieniu przedmiotowej decyzji Zakład podał, że na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych na wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych ubezpieczony udowodnił 3 lata, 9 miesięcy, 15 dni w okresie od 21.01.1969r. do 4.11.1972r. Organ rentowy podał, że za pracę w szczególnych warunkach nie uznano wnioskodawcy zatrudnienia: od 10.03.1975r. do 30.09.1980r. Chemobudowa – Ł. ponieważ zgodnie z zarządzeniem Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. w wykazie A, Dziale XIV poz. 12 pkt 1 brak stanowiska spawaczamontażysta, od 15.11.1984r. do 31.01.1986r. (...) Północ oraz od 16.11.1992r. do 20.07.1994r. PPUH (...) Sp. z o.o. ponieważ pracodawca nie powołał odpowiednich punktów dla wymienionego w świadectwie pracy w szczególnych warunkach stanowiska spawacz Dział XIV, poz. 12 pkt 1 brak jest w/w punktu, od 8.08.1996r. do 27.06.2000r., od 28.06.2000r. do 31.10.2000r., od 2.11.2000r. do 31.03.2001r. Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. ponieważ w wykazie A Dział II załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. brak stanowiska monter – spawacz. Ponadto ZUS podał, że w świadectwie pracy z dnia 27.06.2000r. (zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o.) zakład pracy wykazał, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /decyzja k. 40 akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, wnioskodawca w dniu 13.04.2017r. złożył od niej odwołanie, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie od 2.02.2017r. prawa do rekompensaty z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach, o której mowa w art.21 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz.615), a ponadto wniósł o zobowiązanie ZUS do doliczenia do kapitału początkowego stanowiącego podstawę do obliczenia jego emerytury rekompensaty za pracę w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że wykonywał wyłącznie prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, tj. wymienione w Wykazie A, Dział XIV, poz. 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w następujących zakładach pracy: 1) Fabryka (...) w Ł. od 21.01.1969r. do 4.02.1972r.; 2) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w Ł. od 6.11.1972r. do 28.02.1975r.; 3) (...) Chemobudowa-Ł. od 10.03.1975r. do 30.09.1980r.; 4) Przedsiębiorstwo (...) w W., Oddział Budowlano-Montażowy w Ł. od 3.10.1980r. do 31.10.1981r.; 5) Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w Ł. od 28.12.1981r. do 2.10.1982r.; 6) (...) Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w Ł. od 15.11.1984r. do 31.01.1986r.; 7) Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) Sp. z o.o. w Ł. od 16.11.1992 r. do 20.07.1994 r.; 8) (...) Sp. z o.o. G. od 8. (...) do 27.06.2000r. Odwołujący argumentował, że przysługuje mu rekompensata ponieważ: po pierwsze, utracił możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę w związku z wygaśnięciem po dniu 31.12.2008 r. w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., a przed dniem 1.01.1969 r., po drugie, nie spełnił warunków uprawniających go do emerytury pomostowej na zasadach wynikających z przepisów o emeryturach pomostowych; a po trzecie, legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z FUS /odwołanie k. 2-4/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując zajęte w sprawie stanowisko /odpowiedź na odwołanie k. 23/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. urodził się w dniu (...) /niesporne/.

Wnioskodawca legitymuje się wykształceniem średnim technicznym w zawodzie ślusarza. Podstawowy kurs spawacza elektrycznego przeszedł 10.10.1969r. i 6.02.1970r., a podstawowy kurs spawacza acetylenowego przeszedł 4.05.1970r. i 23.10.1970r. /książka spawacza k. 20-22, odpis książeczki k. 54, odpis świadectwa szkolnego k. 55-56/.

Odwołujący złożył w dniu 4.02.2015r. wniosek o emeryturę /wniosek k. 1 plik I ZUS/.

Po rozpatrzeniu wniosku odwołującego, decyzją z dnia 2.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał A. S. emeryturę od dnia 1.03.2015r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Zakład podał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Organ rentowy wyjaśnił, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Organ rentowy wskazał, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 82711,57 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 360491,05zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 208,50 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wnioskodawcy wynosi 2125,67 zł. Wysokość emerytury ubezpieczonego została przez ZUS obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art.26 ustawy emerytalnej w następujący sposób: $((...),57 + (...),05) /208,50 =2125,67zł$. Nadto Zakład wyjaśnił, że świadczenie za marzec w kwocie 2125,67zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 218zł liczonej od podstawy opodatkowania 2126zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 191,31zł, w tym odliczanej od podatku 164,74zł, z kwoty świadczenia 26,57zł, organ rentowy przekaże na rachunek banku w kwocie 1716,36zł. Od 1.04.2015r. obliczona emerytura brutto wynosi 2125,67zł. Następnie ZUS wskazał, że od 1.04.2015r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 2126zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 172zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 191,31zł, w tym odliczana od podatku wynosi 164,74zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 26,57zł. Zakład podał, że wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1762,36zł. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że emerytura przyznana przedmiotową decyzją ma charakter zaliczkowy, dodając, że decyzja ostateczna zostanie wydanie w terminie późniejszym, tj. po wyjaśnieniu niezgodności na indywidualnym koncie ubezpieczeniowym wnioskodawcy /decyzja k. 29/30 akt ZUS/.

W dniu 20.08.2015r. ZUS wydał decyzję ostateczną o przyznaniu wnioskodawcy emerytury od 1.03.2015r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Zakład wyjaśnił, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. ZUS podał, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Organ rentowy wskazał, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 82711,57zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 360491,05zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 208,50miesiące, a wyliczona kwota emerytury wynosi 2125,67zł. Wysokość emerytury została przez ZUS obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej w następujący sposób: $(82711,57zł + 360491,05zł) /208,50miesiące$, co dało kwotę emerytury 2125,67zł. Nadto Zakład wyjaśnił, że świadczenie od 1.09.2015r. wynosi 2126zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 172zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 191,31zł, w tym odliczanej od podatku 164,74zł, z kwoty świadczenia 26,57zł, organ rentowy przekaże na rachunek banku w kwocie 1716,36zł. Od 1.04.2015r. obliczona emerytura brutto wynosi 2125,67zł. Następnie ZUS wskazał, że od 1.04.2015r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 2126zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 172zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 191,31zł, w tym odliczana od podatku wynosi 164,74zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 26,57zł. Zakład podał, że wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1762,36zł. /decyzja k. 33 akt ZUS/.

W dniu 2.02.2017r. odwołujący złożył do ZUS wniosek o wypłatę rekompensaty do emerytury w związku z pracą wykonywaną w warunkach szczególnych /wniosek k. 38 akt ZUS/.

Zaskarżoną decyzją z dnia 6.03.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 2.02.2017r., odmówił A. S. prawa do rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej

emerytury w związku z pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na podstawie art. 21 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.965), argumentując, że na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych na wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony udowodnił 3 lata, 9 miesięcy, 15 dni w okresie od 21.01.1969r. do 4.11.1972r. Organ rentowy podał, że za pracę w szczególnych warunkach nie uznano wnioskodawcy zatrudnienia w okresach: od 10.03.1975r. do 30.09.1980r. Chemobudowa – Ł. ponieważ zgodnie z zarządzeniem Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983r. w wykazie A, Dziale XIV poz. 12 pkt 1 brak stanowiska spawacza-montażysta, od 15.11.1984r. do 31.01.1986r. (...) Północ oraz od 16.11.1992r. do 20.07.1994r. PPUH (...) Sp. z o.o. ponieważ pracodawca nie powołał odpowiednich punktów dla wymienionego w świadectwie pracy w szczególnych warunkach stanowiska spawacz Dział XIV, poz. 12 pkt 1 brak jest w/w punktu, od 8.08.1996r. do 27.06.2000r., od 28.06.2000r. do 31.10.2000r., od 2.11.2000r. do 31.03.2001r. Przedsiębiorstwo (...) me (...) Sp. z o.o. ponieważ w wykazie A Dział II załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. brak stanowiska monter – spawacz. Ponadto ZUS podał, że w świadectwie pracy z dnia 27.06.2000r. (zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o.) zakład pracy wykazał, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /decyzja k. 40 akt ZUS/.

Zgodnie ze świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z 25.03.2004r. wnioskodawca w okresie od 21.01.1969r. do 4.11.1972r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w Ł. i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym pracując na stanowisku spawacza wymienionym w dziale XIV, poz. 12, pkt 8 załącznika nr 1 Wykaz A do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego /Dz.Urz. MH i PM nr 1-3, poz. 1/ /świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 16/.

W tym okresie wnioskodawca A. S. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spawał zbiorniki przeznaczone na wodę, na nieczystości oraz produkty spożywcze i nie był delegowany do wykonywania żadnych innych prac /świadectwo pracy k. 17, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

Wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w b. Zarządzie Dróg i M. w Ł. (obecnie Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w Ł.) od 6.11.1972r. do 28.02.1975r. na stanowisku spawacza /świadectwa pracy k. 15, 61/.

Początkowo wnioskodawca został zatrudniony przez w/w pracodawcę na 7-dniowy okres próbny od 6.11.1972r. do 11.11.1972r. na stanowisku spawacza, a po jego upływie na czas nieokreślony na tym samym stanowisku, tj. spawacza. Wnioskodawca w w/w zakładzie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał jedynie pracę spawacza. Odwołujący był w tym okresie jedynym spawaczem. Otrzymywał posiłki regeneracyjne. Nie był delegowany do wykonywania innych prac. W badanym okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonał jako spawacz konstrukcje stalowe m.in. kładkę dla pieszych przy ul. (...), most na rzece Łódce przy ul. (...), inne drobne prace spawalnicze przy konserwacji mostów na terenie Ł.. Zgodnie z angażem z 5.07.1973r. i z dokumentacją płacową wnioskodawca otrzymał od 1.07.1973r. dodatek za pracę w warunkach szkodliwych /zaświadczenie k. 18, 59, 67, 74, karta obiegowa k. 62, angaż k. 19, 63, 64, 65, 66, opinia k. 69, podanie k. 70, podanie k. 72, kwestionariusz k. 76, karty płacy k. 77-78, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

W okresie od 10.03.1975r. do 30.09.1980r. odwołujący był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w Ł. (poprzednio (...) Chemobudowa – Ł.) i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym na stanowisku spawacza – montażysty wymienionym w Wykazie A, dział XIV, poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz.Urz. (...) nr 3, poz. 6), wskazując, że (...) spółka z o.o. jest następcą prawnym (...) Chemobudowa – Ł. j.g.u. i posiada uprawnienia do

wystawiania świadectwa pracy w szczególnych warunkach /świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 13 i w kopercie k. 137: k. 2 dokumentacji pracowniczej/.

Wnioskodawca pracował w powyższym zakładzie pracy w charakterze spawacza, wykonując pracę spawacza na wysokości. Z dniem 1.04.1976r. skarżący otrzymał dodatek brygadzysty w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego. Do obowiązków wnioskodawcy jako brygadzysty spawaczy należało m.in. prawidłowe zorganizowanie pracy podległej mu brygady, dbanie o bhp podległych mu pracowników, dostarczanie materiałów roboczych na stanowiska robocze. Wnioskodawca jako brygadzysta brygady spawaczy liczącej 7 osób nadal wykonywał stale prace spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy. /świadectwo pracy k. 14 i w kopercie k. 137: świadectwo pracy k. 1, 3 dokumentacji pracowniczej, opinia k. 11dokumentacji pracowniczej, pismo z 31.03.1980r. k. 12 dokumentacji pracowniczej, angaż k. 13 dokumentacji pracowniczej, opinia k. 15 dokumentacji pracowniczej, angaż k. 18 dokumentacji pracowniczej, zakres czynności brygadzysty k. 19-20 dokumentacji pracowniczej, pismo z 15.04.1976r. k. 21 dokumentacji pracowniczej, karta obiegową zmiany k. 22dokumentacji pracowniczej, skierowanie k. 24 dokumentacji pracowniczej, angaż k. 26 dokumentacji pracowniczej, kwestionariusz k. 33 dokumentacji pracowniczej, podanie o urlop k. 35, 36 dokumentacji pracowniczej, karta wynagrodzeń k. 42 dokumentacji pracowniczej/.

Wnioskodawca pracując we wskazanym okresie w zakładzie pracy Chemobudowa-Ł. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę spawacza. Otrzymywał posiłki regeneracyjne i mleko. Praca wnioskodawcy polegała przede wszystkim na spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych, a ponadto gazowo ciął konstrukcje metalowe. Była to praca akordowa. W badanym okresie odwołujący nie zajmował się montażem. Wnioskodawca w w/w okresie zatrudnienia nie był delegowany do wykonywania żadnych innych prac. W brygadzie wnioskodawcy było 3-5 spawaczy i do 15 montażystów, którzy przygotowywali dla spawaczy konstrukcje do spawania. Montażysty ustawiali słupy, które miały kołpaki. W betonie były zatopione metalowe kołpaki. Kołpaki wieńczyły słupy, które były składane w jednolitą całość. Do zadań wnioskodawcy jako spawacza należało przyspawanie kołpaka zamontowanego na słupie betonowym. W sytuacji, gdy był stawiany jeden słup na drugim, wtedy wnioskodawca spawał wokół tego kołpaka i przyspawał jeden kołpak do drugiego. Wnioskodawca spawał też przy konstrukcjach stalowych. Wnioskodawca pracę spawacza wykonywał bezpośrednio na budowach. Wnioskodawca nie zajmował się przygotowaniem frontu robót, gdyż zadania te należały do montażystów, a spawacze – w tym odwołujący- wykonywali przez cały czas tylko spawanie /zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

W okresie od 3.10.1980r. do 31.10.1981r. odwołujący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. w Oddziale Budownictwa Montażowego w Ł. na stanowisku spawacza. Został tam zatrudniony na stanowisko spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony. Wnioskodawca w tym okresie zatrudnienia otrzymywał dodatek za pracę w szkodliwych warunkach /świadectwo pracy k. 12, 130, kwestionariusz k. 109, angaż k. 113, wniosek k. 114, charakterystyka kandydata do pracy k. 115-116, oświadczenie k. 117, umowa o pracę k. 118, karta obiegową zmiany k. 119, angaż k. 120, zaświadczenie k. 126, karty płacowe k. 131/.

Praca w powyższym zakładzie pracy polegała na tym, że wnioskodawca przez cały czas w pełnym wymiarze czasu pracy spawał różnego rodzaju podesty, magazyny stalowe zrobione z konstrukcji stalowej. Odwołujący nie przygotowywał elementów do spawania. Konstrukcja przeznaczona do spawania była przygotowana wcześniej przez ślusarzy montażystów. Wnioskodawca był jedynym spawaczem w tym zakładzie. Podesty służyły do składowania gotowych wyrobów. Odwołujący miał wypłacany dodatek za warunki szkodliwe oraz otrzymywał posiłki regeneracyjne/zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

W okresie od 28.12.1981r. do 2.10.1982r. A. S. był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu prace pracował jako spawacz. Początkowo został zatrudniony tym zakładzie pracy na stanowisku spawacza na okres próbny do 10.01.1982r. a następnie na czas nieokreślony na tym samym stanowisku /świadectwo pracy k. 11, 80, karta obiegową k. 81, 88, podania k. 82, 83, 84, 89, angaż k. 85, skierowanie do pracy k. 86, umowa o pracę k. 87, kwestionariusz k. 90, karty płacowe k. 91-92/.

W tym okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jedynie prace spawacza przez co najmniej 8 godzin dziennie. Jego praca polegała w szczególności na tym, że spawał gazowo i elektrycznie wymienniki do węzłów ciepłowniczych i grzejniki F. oraz inne elementy potrzebne na budowie. Odwołujący spawał zbiorniki, kryzy, węzły, które to elementy do spawania wcześniej zostały przygotowane przez innych pracowników. Spawacze, w tym wnioskodawca, pracowali w badanym okresie na spawalni, gdzie był wyciąg spawalniczy, a gdy była taka potrzeba spawali też niektóre elementy na zewnątrz. Wnioskodawca sam nie przygotowywał elementów do spawania, ani też w badanym okresie nie był oddelegowany do wykonywania innych prac. Odwołujący spawał cały dzień z przerwą na śniadanie. Wnioskodawca jako spawacz otrzymywał mleko /zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31, zeznania świadka R. T. e-prot. z 12.01.2018r.: 01:01:04-01:04:27/.

W okresie od 25.10.1982r. do 10.10.1984r. odwołujący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółdzielni Pracy (...) w Ł. ostatnio na stanowisku mechanika. Z pisemnej adnotacji na podaniu wnioskodawcy o przyjęcie do pracy z 8.10.1982r. w dziale głównego mechanika wynika, że w/w pracodawca zatrudnił wnioskodawcę do pracy z uwagi na dużą ilość prac spawalniczych. Przed zatrudnieniem wnioskodawcy w/w pracodawca skierował odwołującego w dniu 11.10.1982r. na badania wstępne lekarskie w związku z zatrudnieniem skarżącego na stanowisku spawacza. Zgodnie z kartą obiegową zmiany wnioskodawca został przyjęty do pracy w w/w zakładzie z dniem 25.10.1982r. na stanowisko mechanika – spawacza. Zgodnie z angażem z 1.03.1983r. skarżący pracował na stanowisku spawacza. Zgodnie zaś z angażem z dnia 25.10.1983r. i pismem pracodawcy z dnia 10.10.1984r. na stanowisku mechanika /świadczenie pracy k. 44, skierowanie k. 43, karta obiegowa zmiany k. 45, 38, angaż k. 46-47, skierowanie k. 49, pismo z 10.10.1984r. k. 51, podanie k. 52, 53, pismo z 6.11.1984r. k. 57, kwestionariusz k. 58/.

Przedmiotowa spółdzielnia dziewiarska miała trzy oddziały. Praca wnioskodawcy polegała na tym, że spawał konstrukcje stalowe przy przeróbce magazynów, a także instalacje wodno-parowe /zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ł. w okresie od 15.11.1984r. do 31.01.1986 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza wymienione w wykazie A Dział XIV poz. 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. Dz.U. Nr 8 poz. 43 na stanowisku spawacza wymienionym w wykazie A dziale XIV poz. 12 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz.Urz. (...) nr 3, poz. 6).

W pierwotnie wydanym świadectwie pracy w szczególnych warunkach błędnie podano, że wnioskodawca pracował w przedmiotowym zakładzie pracy od 15.11.1984r. zamiast prawidłowo - od 15.12.1984r.

/świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 9, pismo z 16.05.2014r. k. 142, świadectwo pracy z 31.01.1986r. w dokumentacji pracowniczej - k. 142/.

W powyższym okresie odwołujący wykonywał stale w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie prace spawacza. Pracował w warsztacie, gdzie spawał przede wszystkim elektrycznie konstrukcje stalowe różnego rodzaju więzary, kratownice, pomosty pływające. Wiązary zakłada się na dach budynku. Jest to więźba dachowa w budynku. Wiązary przygotowywali ślusarze, a wnioskodawca spawał każdy z nich po kolei. Kratownice wnioskodawca musiał najpierw złączyć elektrycznie, a później je spawał. Zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy z 12.12.1984r., z kartą obiegową zmiany z 28.11.1984r., z protokołem kwalifikacyjnym z 1.09.1985r., z podaniem wnioskodawcy z 2.07.1985r. i z odwołaniem wnioskodawcy z 27.09.1985r. skarżący pracował na stanowisku ślusarza – spawacza w ślusarni. W badanym okresie przedmiotowego zatrudnienia pracy spawalniczych było tak dużo, że przez cały ten czas odwołujący wykonywał tylko pracę spawacza i nie wykonywał żadnych innych prac, w tym ślusarskich. W całym tym okresie pracowało więcej ślusarzy niż spawaczy. /świadczenie pracy k. 10, dokumentacja pracownicza k. 142: karta obiegowa,

pismo z 1.09.1985r., karta płacowa, odwołanie, protokół kwalifikacyjny, karta obiegowa, oświadczenie, podanie, karty wynagrodzeń, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31/.

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Usługowo- Handlowym (...) sp. z .o. w Ł. w okresie od 16.11.1992r. do 20.07.1994r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze wymienione w wykazie A Dział XIV poz. 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. na stanowisku spawacza wymienione w wykazie A dział XIV poz. 12 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz.Urz. (...) nr 3, poz. 6) /świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 7/.

W powyższym okresie zatrudnienia odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu co najmniej 8 godzin dziennie tylko prace spawacza polegające na spawaniu węzłów ciepłowniczych na budynkach mieszkalnych w związku z wymianą węzłów ciepłowniczych i ich modernizacja na terenie Ł.. Wykonanie węzła cieplnego zajmowało około tygodnia. Wnioskodawca przy wykonaniu węzła wyłącznie spawał, a ponadto spawał też przy montażu liczników na węzłach cieplnych. Odwołujący pracując jako spawacz w w/w przedsiębiorstwie miał pomocnika, który w razie potrzeby docinał i przygotowywał podpory i rury, natomiast wnioskodawca wyłącznie spawał. Wnioskodawca nie był delegowany do wykonywania żadnych innych prac poza pracą spawacza. Wnioskodawca otrzymywał w tym okresie mleko. /świadectwo pracy z 27.06.2000r. k. 8, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31, zeznania świadka R. S. (1) e-prot. z 12.01.2018r.: 00:55:23-00:59:29/.

A. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w G. od 8.08.1996r. do 27.06.2000r. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace remontowe urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych pracując na stanowisku monter-spawacz, czyli wykonywał prace wymienione w wykazie A Dział II załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.83r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /świadectwo pracy k. 5/.

W tym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się wyłącznie wykonywaniem prac spawalniczych. Spawał elektrycznie i gazowo oraz wycinał elektrofiltry. Pracował przy remontach Elektrociepłowni (...) w Ł.. Kroił blachy, belki, kształtowniki stalowe. Spawał konstrukcje stalowe, które montowali wcześniej monterzy. Spawał młyny do mielenia węgla, elektrofiltry i konstrukcje stalowe. Wnioskodawca nie był w tym okresie nigdy delegowany do wykonywania innych prac. W szczególności odwołujący nie zajmował się montażem. Przygotowywaniem elementów do spawania zajmowali się monterzy. /świadectwo pracy k. 6, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 12.01.2018r.: 00:05:13-00:44:52 w zw. z 01:10:31, zeznania świadka R. M. e-prot. z 12.01.2018r.: 00:49:55-00:53:57 /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w załączonych aktach osobowych, jak też w aktach ZUS, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Brak było podstaw, także takich jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły oprócz wymienionych dowodów także zeznania świadków. Przesłuchani w sprawie świadkowie w osobach R. M., R. S. (2) i R. T. pracowali z odwołującym w badanych okresach dzięki czemu posiadali wiedzę o warunkach pracy ubezpieczonego. Ich zeznania pozwalały w sposób wiarygodny ustalić rzeczywisty charakter pracy skarżącego w okresie jego zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...), Termika i Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł..

Sąd zważył, że świadek R. M. pracował jako monter spawacz razem z wnioskodawcą do 1999r. w Przedsiębiorstwie (...), a zatem wiedział jakie konkretnie czynności wykonywał odwołujący i wyjaśnił w sposób logiczny i przekonujący na czym polegała praca montera – spawacza, akcentując, że wnioskodawca wykonywał wyłącznie prace jako spawacz.

Zdaniem Sądu świadek nie miał żadnych powodów jako osoba obca do składania zeznań na korzyść wnioskodawcy. ZUS zresztą nie podważył wartości dowodowej zeznań świadka, a Sąd nie doszukał się w nich sprzeczności czy luk, które mogłyby te zeznania pozbawić waloru wiarygodności.

Sąd nie miał też żadnych wątpliwości co wartości dowodowej zeznań R. S. (2), który nie tylko pracował razem z wnioskodawcą w badanym okresie w Przedsiębiorstwie (...), ale świadek w tym czasie był jego współwłaścicielem i zarazem przełożonym odwołującego. Świadek miał zatem wiedzę na temat tego, jak w rzeczywistości wyglądała praca skarżącego w w/w zakładzie i co należało do jego zadań.

Również zeznania świadka R. T. pozwoliły na poczynienie stanowczych ustaleń w niniejszej sprawie co do tego na czym polegała praca odwołującego Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Świadek tak samo jak wnioskodawca pracował jako spawacz, przy czym świadek pracował w w/w zakładzie od 1979r. do 1986r. R. T. w swoich spójnych i konsekwentnych zeznaniach wyjaśnił szczegółowo na czym polegała praca ubezpieczonego na stanowisku spawacza.

Zeznania wskazanych świadków korelowały z zeznaniami wnioskodawcy tworząc z nimi spójną i logiczną całość. Także zeznania odwołującego się Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ były zborne, konsekwentne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Twierdzenia ubezpieczonego znalazły potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach świadków - współpracowników odwołującego się oraz w wiarygodnej dokumentacji źródłowej, które Sąd również uznał za wiarygodne z uwagi brak jakichkolwiek uzasadnionych podstaw, aby odmówić im właściwego dla nich waloru dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem postępowania było rozstrzygnięcie, czy wnioskodawcy przysługuje prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W myśl art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2015.965 t.j. ze zm. - dalej ustawa o emeryturach pomostowych), rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2015.965 t.j.) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W myśl art. 23 ust. 1 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Artykuł 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej, 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych

warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Przesłanką negatywną zawartą w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych jest nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W literaturze podkreśla się, że wykładnia art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych nie może prowadzić do absurdu wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Skoro zgodnie z art. 23 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Przyjąć tym samym również należy, że rekompensata nie przysługuje tym ubezpieczonym, którzy zostali objęci ubezpieczeniem społecznym lub rozpoczęli służbę po 31 grudnia 1998 r.

Analiza układu warunkującego prawo do emerytury pomostowej prowadzi do wniosku, że świadczenie to przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX).

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że odwołujący się nie nabył prawa do emerytury pomostowej, ani prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Stosownie natomiast do treści art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zm.), za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei art. 32 ust. 4 stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). Z §1 rozporządzenia wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w §4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia. § 2 ust.1 rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W niniejszym postępowaniu ubezpieczony domagał się ustalenia, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwach: Chemobudowa od 10.03.1975r. do 30.09.1980r., STOMIL od 3.10.1980r. do 31.10.1981r., Miejskie Przedsiębiorstwo (...) od 28.12.1981r. do 2.10.1982r., (...) Przedsiębiorstwo Budowlane (...) od 15.11.1984r. do 31.01.1986r., PPUH (...) od 16.11.1992r. do 20.07.1994r. i (...) sp. z o.o. od 8.08.1996r. do 31.06.2000r. i od 2.11.2000r. do 31.03.2001 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wyłącznie jako spawacz i tym samym spełnia warunki do przyznania mu rekompensaty.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43) w §2 ust. 2 zobowiązuje zakłady pracy do stwierdzenia okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji. Natomiast w rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. 2011. 237.1412) określone zostały środki dowodowe, które powinny być dołączone do wniosku, stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia. W myśl § 21-23 powołanego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. W przypadku zaś ubiegania się pracownika o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Wyjątek od zasady ustalonej w powołanym przepisie jest zawarty w § 25 wymienionego rozporządzenia, który przewiduje, że okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Sąd Najwyższy w uchwale z 27.05.1985 r., III UZP 5/85 wyjaśnił, że w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe dopuszczalne jest przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. Pogląd ten został rozwinięty w znowelizowanym art. 473 k.p.c., który stanowi, że w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron. W postępowaniu przed tymi sądami okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń mogą być udowodniane wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi (por. wyr. SN z 2.02.1996 r. II URN 3/95 OSNP 1996/16/239).

Dla rozstrzygnięcia spornej kwestii zasadnym stało się zatem ustalenie, czy praca wykonywana przez ubezpieczonego w w/w okresach była wykonywana w warunkach szczególnych, o jakich mowa w cytowanych wyżej przepisach, wszelkimi środkami dowodowymi, tj. na podstawie zeznań świadków, zeznań samego ubezpieczonego oraz dowodów z dokumentów przedłożonych w toku postępowania dowodowego w szczególności w postaci zachowanych akt pracowniczych.

Według twierdzeń wnioskodawcy zaliczenie spornych okresów zatrudnienia oznaczałoby, że legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 18 lat, 4 miesięcy i 12 dni, co oznacza, że znacznie przekraczałoby to wymagany 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Poza sporem pozostawał okres zatrudnienia w warunkach szczególnych od 21.01.1969r. do 4.11.1972r. w Przedsiębiorstwie (...), tj. **3 lata, 9 miesięcy i 15 dni**.

Podkreślić należy, że istotnym było jakie prace realnie w toku swojego zatrudnienia wykonywał skarżący oraz czy prace te są wymienione w cytowanym wyżej rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku, gdyż właśnie to rozporządzenie jest aktem prawnym, w oparciu o który należy orzekać, czy dana praca była pracą w warunkach szczególnych. Sama natomiast nazwa stanowiska (lub brak tej nazwy) nie może dyskwalifikować faktycznie wykonywanych prac w spornym okresie zatrudnienia.

Dodać wypada, że praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (patrz wyroki Sądu Najwyższego: z 14 września 2007 roku, III UK 27/2007 OSNP 2008/21-22 poz. 325; z 19 września 2007 roku, III UK 38/2007 OSNP 2008/21-22 poz. 329; z 6 grudnia 2007 roku, III UK 66/2007 LexPolonica nr 2375445; z 22 stycznia 2008 roku, I UK 210/2007 OSNP 2009/5-6 poz. 75 i z 24 marca 2009 roku, I PK 194/2008 OSNP 2010/23-24 poz. 281).

W ocenie Sądu Okręgowego mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawę do stwierdzenia, iż ubezpieczony będąc zatrudniony w:

- b. Zarządzie Dróg i M. w Ł. (obecnie Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w Ł.) od 6.11.1972r. do 28.02.1975r. na stanowisku spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał jedynie pracę spawacza, co wynika ze świadectwa pracy /k. 15, 61/, z zaświadczenia /k. 18/, że w badanym okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonał jako spawacz konstrukcji stalowych m.in. kładkę dla pieszych przy ul. (...), most na rzece Łódce przy ul. (...), inne drobne prace spawalnicze przy konserwacji mostów na terenie miasta Ł., a nadto z angażu z 5.07.1973r. i z dokumentacji placowej, która potwierdza, że wnioskodawca otrzymał od 1.07.1973r. dodatek za pracę w warunkach szkodliwych, które to dokumenty korelowały z zeznaniami wnioskodawcy (co daje staż w warunkach szczególnych w ilości **2 lata, 3 miesiące i 25 dni**);

- Przedsiębiorstwie (...) pomimo wskazania w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 13 stanowiska pracy spawacz- montażysta to jednak opierając się na angażu z 28.02.1975r., karcie obiegowej z dnia 10.03.1975r, opinii z 28.03.1977r., angażu z 28.09.1979r., piśmie z 31.03.1980r. i opinii z 14.05.1980r. należy uznać, że wnioskodawca pracował wyłącznie jako spawacz, a przy tym w swoich zeznaniach, które okazały się w całości koherentne z w/w dowodami wnioskodawca wyjaśnił, że jego praca polegała przede wszystkim na spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych, a ponadto gazowo ciął konstrukcje metalowe. Ponadto Sąd wziął pod uwagę, że zgodnie ze skierowaniem na badania wstępne z 28.02.1975r. wnioskodawca wykonywał pracę spawacza. Wobec tego zdaniem Sądu wnioskodawca wykazał, że w rzeczywistości wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę spawacza od 10.03.1975r. do 30.09.1980r. (staż w warunkach szczególnych w ilości **5 lat, 5 miesięcy i 21 dni**);

- Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 28.12.1981r. do 2.10.1982r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował tylko jako spawacz, co wynika z następujących dokumentów: świadectwo pracy k. 11, 80, karta obiegowa k. 81, 88, podania k. 82, 83, 84, 89, angaż k. 85, skierowanie do pracy k. 86, umowa o pracę k. 87, kwestionariusz k. 90, karty placowe k. 91-92, a ponadto z zeznań wnioskodawcy i z zeznań świadka R. T., który również pracował w badanym okresie jako spawacz (co daje staż w warunkach szczególnych w ilości **10 miesięcy i 3 dni**).

- Przedsiębiorstwie Producyjno- Usługowo- Handlowym (...) sp. z o.o. w Ł. w okresie od 16.11.1992r. do 20.07.1994r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze co wynika zarówno ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach /k. 7/, świadectwa pracy z 27.06.2000r. /k. 8/, zeznań wnioskodawcy i zeznania świadka R. S. (2), który był współwłaścicielem w/w przedsiębiorstwa a zarazem przełożonym wnioskodawcy (co daje staż w warunkach szczególnych w ilości **1 roku, 9 miesięcy i 5 dni**);

- Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w G. od 8.08.1996r. do 27.06.2000r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace remontowe urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych pracując jako spawacz, pomimo, że w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wpisano, że pracował na stanowisku monter-spawacz, albowiem wynika to z zeznań wnioskodawcy i świadka R. M., który pracował razem ze skarżącym w badanym okresie (co daje staż w warunkach szczególnych w ilości **3 lata, 10 miesięcy i 20 dni**).

Praca na stanowisku spawacza odpowiada wykonywanej na stanowisku ujętemu w dziale XIV poz. 12 wykazu A cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego. Praca na stanowisku spawacza wymieniona jest też w przepisach resortowych – zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych(Dz. Urz. (...) nr3 poz.6) – w dziale XIV ust 12 pkt.1 wykazu A stanowiącego załącznik do tego zarządzenia jako praca na stanowisku spawaczy elektrycznych.

Podsumowując, stwierdzić należy, że po uwzględnieniu ww. okresów zatrudnienia wnioskodawcy łącznie z niespornym okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych w F. od 21.01.1969r. do 4.11.1972r. (3 lata, 9 miesięcy i 15 dni) należy uznać, że ubezpieczony spełnia wymóg legitymowania się więcej niż wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art.477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do rekompensaty za pracę w szczególnych warunkach z art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych od 1.02.2017r.

A.P.